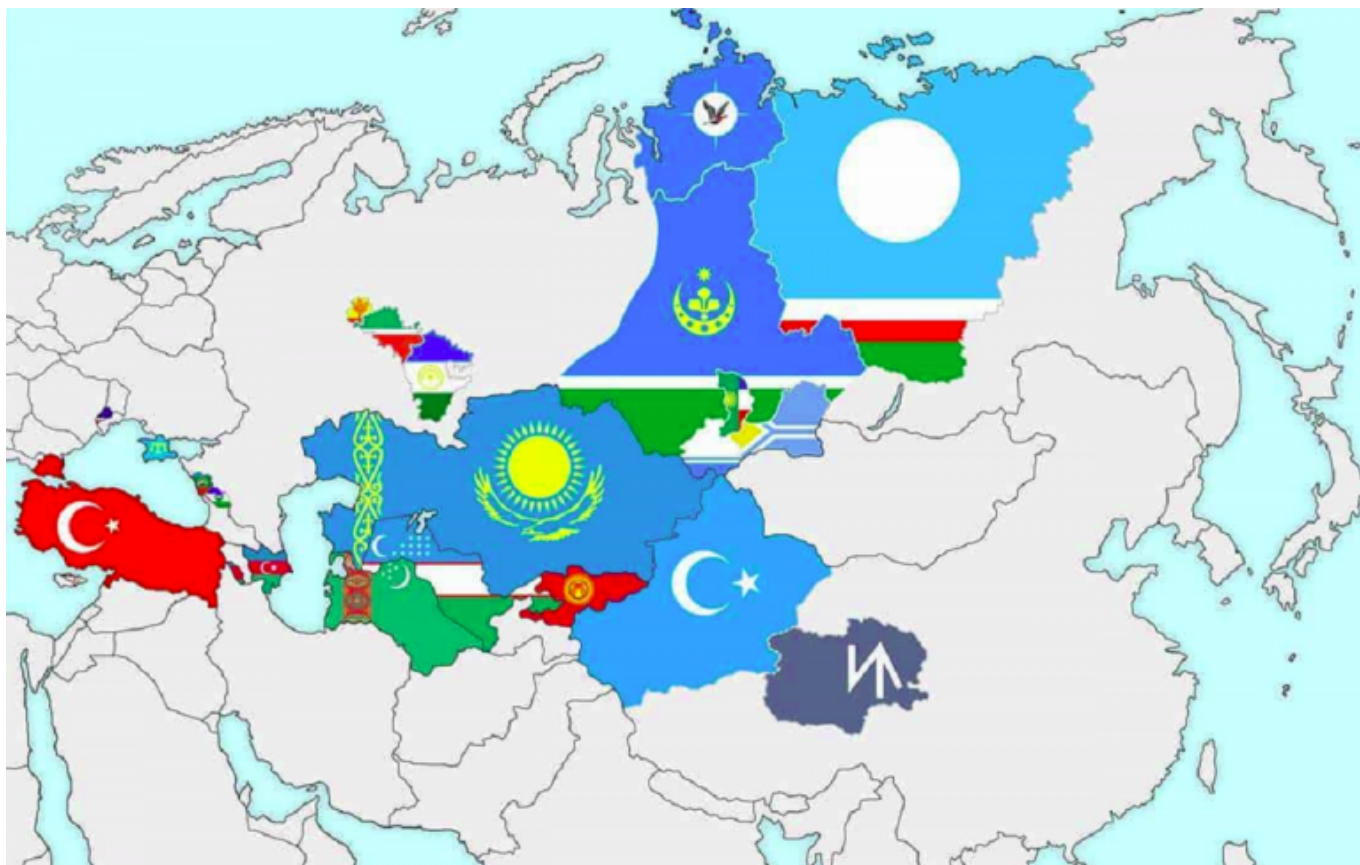

Čo upiekli Erdoğan s Bidenom tesne pred Bidenovým stretnutím s Putinom

- CZ24 News | 25. června 2021

TURECO/USA: Iba dva dni pred stretnutím amerického prezidenta Joea Bidena s ruským prezidentom Vladimírom Putinom sa konalo na samite NATO iné zaujímavé stretnutie. Naznačilo všeličo, pokiaľ ide o možný ďalší geopolitický vývoj v oblasti Blízkeho východu

turecké plány na vytvorenie novej osmanskej ríše

Prezident Spojených štátov Joe Biden sa v Bruseli stretol s tureckým prezidentom Recepom Tayyipom Erdoğanom. Tomuto stretnutiu, ktoré sa (zhodou okolností?) konalo iba dva dni pred dlhodobo ohlasovaným stretnutím Bidena s Putinom, médiá venovali podstatne menšiu pozornosť, ale práve toto stretnutie prinieslo viacero zaujímavých indícií o tom, aká bude ďalšia politika USA a Turecka v Stredomorí a na Blízkom východe.

Človek, ktorý nerozumie medzinárodnej politike, by očakával, že Biden sa na Erdoğana bude pozerat cez prsty – veď je toho toľko, čo má tento hriešnik za ušami: nakupuje ruské zbrane (raketový systém protivzdušnej obrany S-400), prevádzkuje nedemokratický režim, podporuje teroristov v rôznych častiach Stredomoria a Ázie, napáda členské štáty EÚ a NATO a v neposlednom rade masakruje vlastné aj cudzie obyvateľstvo, atď.

Človek, ktorý nerozumie medzinárodnej politike, by očakával, že ak sa Biden rozpráva karhavým tónom s Vladimírom Putinom, tak o to prísnejšie by mal hrešiť Erdoğan. Ale čuduj sa svete, bolo to úplne inak: Biden a Erdoğan pôsobili ako starí priatelia a boli celí vysmiati. Až príliš.

Sultána si Biden nedovolil hrešiť...

Biden po svojom zvolení za prezidenta uznal turecký masaker Arménov z roku 1915 ako genocídu, čo je pozícia, na ktorú sa Turecko veľmi hnevá, a tiež sa kriticky vyjadroval na tému dodržiavania ľudských práv Tureckom.

Na kombosnímke vľavo turecký prezident Recep Tayyip Erdogan a jeho americký náprotivok Joe Biden

Zdá sa však, že tieto veci na stretnutí s Erdoğanom na stole neboli: turecké médiá citovali Erdoğan, ktorý mal povedať (všimnite si ten sebavedomý až drzý postoj voči najmocnejšiemu mužovi planéty), že Biden na stretnutí otázku arménskej genocídy radšej neotvoril, hoci pôvodne na programe stretnutia bola. Podobne médiá nepriniesli ani informácie o tom, že by Biden niečo „sultánovi“ vysvetľoval ohľadne ľudských práv či slušného správania voči susedským členským štátom NATO.

Americký poradca pre národnú bezpečnosť Jake Sullivan, ktorý pre médiá interpretoval výsledky stretnutia Bidena s Erdoğanom, veľmi málo komentoval aj otázky, či sa na stretnutí riešil aj problém s tureckým nákupom ruského systému S-400, čo pred časom spôsobilo problém v americko-tureckých vzťahoch, uvalenie sankcií a vyradenie Ankary z projektu „neviditeľných“ stíhačiek F-35.

Zdá sa teda, že Biden si v tomto prípade mentorovanie odpustil a s Erdoğanom namiesto toho hovoril o niečom úplne inom.

O čom hovoril imperátor so sultánom?

O niečom, čo by bolo ešte pred desaťročím nemysliteľné: o tom, že keď majú Spojené štáty odísť z Afganistanu – rozumej, keď im Taliban dal ultimátum, dokedy majú vypadnúť a oni teraz vyvíjajú „podrobný a efektívny“ bezpečnostný plán, ktorým maskujú svoj útek – tak by namiesto nich malo bezpečnosť ak už nie inde v krajine, tak aspoň na letisku v Kábule zabezpečovať Turecko. Kto to kedy slyšal: svetovládne USA musia nechať Turecko, aby aspoň ono skúsilo kontrolovať posledný kúsok územia pod kontrolou „demokratických síl“, keď už Američania musia ísť preč...

Spojené štáty sa vlani s Talibanom dohodli (a že vraj s teroristami sa nevyjednávajú...), že opustia krajinu ešte do konca roku 2020. Taliban preto prestal s útokmi. USA dohodu nedodržali, a preto sa teraz obávajú, že Taliban opäť začne útočiť.

Ale myšlienka nechať to na Turkov od Američanov nie je úplne zlá. Jednak oni vlastnými rukami

veľmi neradi bojujú a sú radi, keď namiesto nich robí špinavú prácu niekto iný, a okrem toho, takto si zachovávajú akú-takú fazónu. A keď krajinu bezo zvyšku opäť ovládne Taliban, budú môcť povedať, že veď to zlyhal turecký spojenec.

Starý kšeftár Erdoğan sa samozrejme snažil zo stretnutia niečo vytrieskať a agentúrne správy hovoria, že Biden mu „prisľúbil pomoc“. Koniec-koncov, zase tak úplne mimo rámca tureckých aktivít ten nápad nie je: veď Turci sa v tom regióne aj tak snažia udomáčniť. Afganistan hraničí hneď so tromi krajinami, ktoré megalomanskí Osmani považujú za turkické, a teda „svoje“: Turkmenistan, Uzbekistan a Východný Turkestan, čiže Ujgursko, ktoré je súčasťou Číny, a už sa objavili informácie o tom, že Turci začali zhromažďovať islamistických žoldnierov zo Sýrie, aby ich podobne ako v Sýrii, Líbyi či Arménsku použili aj v Afganistane.

Prečo sú Spojené štáty voči Turecku také mäkké?

Kariet, s ktorými môžu Američania v euroázijskom regióne hrať, nie je zase tak veľa. A Turecko je pre USA nenahraditeľné: je to mocnosť, ktorá má jednu z najväčších armád na svete, čoraz lepšie vyzbrojenú, a má jedinečnú geopolitickú polohu. Turecko je tradičný ruský nepriateľ, dôležitá súčasť bloku na obklúčenie Ruska a na brzdenie prenikania Číny do amerických sfér vplyvu. A je to navyše ešte aj krajina, ktorá má unikátnu možnosť vydierať Európu cez milióny Turkov žijúcich v EÚ, a tiež aj ako zásobník miliónov migrantov, ktorých môže kedykoľvek uvoľniť „pre potreby“ EÚ. A napokon, v jeho čele je veľmi schopný stratég, s ktorým sa dá vždy dohodnúť – pravda, nie je to nikdy zadarmo...

Ilustračné foto

Zaujímavá je otázka účasti Turecka v projekte „neviditeľných“ stíhačiek F-35. Podľa agentúr Erdoğan mal americkému prezidentovi povedať, že Ankara nezmení svoj postoj k ruskému raketovému systému S-400, ktorý v minulosti kúpila: „Povedal som prezidentovi Bidenovi, že by nemal očakávať, že Turecko urobí iný krok v otázkach F-35 a S-400, pretože sme pre F-35 urobili, čo sme museli, a dali sme potrebné peniaze,“ uviedol Erdoğan s tým, že Turecko bude obhajovať všetky svoje práva. Teda posolstvo je jasné: Turecko v tomto neustúpi.

Podľa gréckych médií, ktoré danú vec z pochopiteľných dôvodov veľmi bedlivo sledujú, sa mali Erdoğan a Biden už dohodnúť. Aj z únikov informácií na tureckej strane vyplýva, že o tejto záležitosti už spolu hovorili. Turecké noviny Cumhuriyet uviedli, že kým budú strany „diskutovať“, tak turecké systémy zostanú v sklade a nebudú nasadzované. Vzhľadom na to, že ide o obranný systém a Turecko momentálne na všetkých frontách viacmenej útočí, tak to pre sultána zase až také bolestivé nebude...

Na snímke americké bojové lietadlo F-35

Medzitým sa čoraz častejšie šušká, že ruské radary už „neviditeľné“ americké lietadlá veselo pozorujú, takže F-35 už možno nie je až takým totálnym tromfom pri jednaniach, ako pred niekoľkými rokmi. A tak sa dá predpokladať, že sa to nakoniec uhrá tak, že Turci možno naoko urobia nejaký ústupok, napríklad že načas svoje S-400 zmrazia (rozmrazenie by bolo otázkou pár dní) a dostanú aj svoje lietadlá F-35. Niektoré z kusov určených pre Turecko sú dokonca už aj vyrobené, a tak to môže byť otázka pomerne krátkeho času, možno roka-dvoch, keď bude Turecko môcť nasadiť svoje nové lietadlá – napríklad proti Grécku, ktoré z toho má vážne obavy.

Napokon, viete si predstaviť, že F-35-ky budú mať Poliaci (až 32 kusov!) a sultán nie?

Grécke obavy

Americká závislosť na Turecku, namiesto toho, aby sa zmenšovala, ešte rastie. A s ňou aj arogancia sultána Erdoğanovi voči americkému pudlíkovi menom Európska únia – a tým aj strach Grécka a Cypru z toho, že ak proti nim Turecko zasiahne silou, EÚ ich neochráni.

Ilustračné foto

Turecko je čoraz mocnejšie a črtá sa ďalší posun rovnováhy síl v Egejskom mori v jeho prospech: Turecko by malo na základe zmlúv podpísaných pred niekoľkými rokmi dostať šesť konvenčných útočných nemeckých ponoriek typu 214 (podobné používa aj Grécko). Grécka vláda dodanie ponoriek Turecku kritizuje, ale márne: Nemci neplánujú tento obchod zrušiť.

Smutný obraz toho, akou handrou pre Turecko a plutokratických globalistov je EÚ, zhrnul český europoslanec Ivan David: „**Turecko pozastaví ruské systémy S-400, ale nevráti ich a bude s najväčšou pravdepodobnosťou mať americké stíhačky F-35, ktorými bude veselo bombardovať severný Irak, teda autonómny Kurdistan. Tam útočí údajne na pozície gerilových jednotiek Kurdskej strany pracujúcich (PKK), ale berie to šmahom aj s utečeneckými tábormi. Stíhačkami F-35 bude prenikať do vzdušného priestoru členských štátov EÚ Grécka a Cypru, a tieto demonštrácie sily budú zdola podporované nemeckými ponorkami. Väznenie a vraždy opozičných politikov v Turecku nikoho zaujímať nebudú, keď EÚ ani USA nezaujmajú ani len útoky Turecka proti členským štátom EÚ a NATO. Tieto organizácie nebudú ani len uvažovať o sankciách. Všetky podobné iniciatívy budú v Európarlamente blokové rovnako ako doteraz.**“

Vitajte v EÚ a NATO dnešných dní!

Autor: Ivan Lehotský